

28.10.2020

לכבוד

מר חן בר יוסף

מנהל מינהל הדלק והגז

משרד האנרגיה

הנידון: התייחסות לסעיפים 9 עד 44 להצעת חוק הגז הפחמימיני המעובה, תש"ף-2020 (להלן: "הצעת החוק")
לקראת הדיון הקבוע בוועדת הכלכלה של הכנסת ליום 2.11.2020

הרינו להודות לכם על הפגישות שאנו מקיימים באמצעים מקוונים ביחס להערות המכון הישראלי לאנרגיה ולסביבה להצעת החוק.

בהתאם לבקשתכם, הרינו לפרט להלן בכתב את הערותינו לסעיפים 9 עד 44 להצעת החוק, כפי שהוסברו על-ידינו במסגרת הפגישות האמורות לעיל. לעמדתנו, מדובר בהערות חשובות ומהותיות, אשר דחיתן עשויה לפגוע הן בענף הגפ"מ והן בזכויות של ספקי הגז וסוכניהם שלא לצורך, באופן שאינו סביר ואיננו מידתי.

1. **סעיף 10(א) להצעת החוק**: סעיף זה בהצעת החוק קובע כי המנהל רשאי לתת היתר למיתקן גז אם שוכנע כי השימוש במיתקן הגז ייעשה באופן שאין בו סיכון לאדם או לרכוש וכן כי מתקיימות דרישות לעניין תנאי בטיחות "כפי שקבע השר". לעמדתנו נדרש להוסיף בסעיף זה הוראה לפיה סמכות השר לקבוע דרישות בעניין תנאי בטיחות כאמור תהיה מותנית באישור וועדת הכלכלה. זאת, על-מנת לוודא כי יהיה מדובר בדרישות סבירות ומקובלות.

2. **סעיף 10(ב) להצעת החוק**: לפי סעיף זה, למנהל תהיה סמכות לקבוע "תנאים בהיתר למיתקן גז". לעמדתנו סעיף זה מנוסח בצורה רחבה ומקיפה מדי, ואינו מגביל את שיקול דעת המנהל בקביעת תנאים כאמור. יתרה מכך, הסעיף אינו מתייחס לחובת המנהל לקבוע תנאים בהיתר ההפעלה של המיתקן אשר אינם סותרים את התנאים שנקבעו בהיתר ההקמה של המיתקן ו/או אינם מוסיפים דרישות מהותיות חדשות ביחס להיתר ההקמה. מדובר בתיקון חשוב להצעת החוק, אשר יאפשר וודאות למבקשי ההיתרים ויקטין בירוקרטיה מיותרת והוצאות בלתי מתוכננות בהליך קבלת היתר למיתקן גז.

3. **סעיף 11(ג) להצעת החוק**: נבקש כי החלטת המנהל בבקשה להיתר או לחידושו תינתן בתוך 60 ימים מיום קבלת הבקשה, באופן שישאיר למבקש ההיתר (הנדרש להגיש את הבקשה 90 ימים לפני תום תקופת ההיתר הקודם) פרק זמן ראוי כדי לפעול בנושא, ולא יביא למצב בו מבקש ההיתר נשאר ללא היתר תקף למיתקן הגז.

4. **סעיף 12(ב) להצעת החוק**: לעמדתנו חשוב להבהיר כי סמכות המנהל לתת למבקש היתר לתקופה הקצרה מחמש שנים תהא רק אם המבקש הפר תנאי מהותי מתנאי רישיון ספק הגז או ההיתר למיתקן הגז, הוראה מהותית מהוראות חוק זה או הוראה מהותית מהוראות חוק התקנים. כמו כן נדרש להבהיר בנוסח הסעיף כי קיצור תקופת ההיתר תהיה רק לגבי אותו מיתקן גז שלגביו אכן בוצעה הפרה מהותית של תנאי ההיתר, ולא לגבי כל מיתקן גז.
5. **סעיף 13(ג) להצעת החוק**: בסעיף זה ניתנת למנהל סמכות להגביל או להתלות היתר למיתקן גז אם תלויים ועומדים נגד בעל רישיון ספק הגז המחזיק בהיתר או בעל שליטה ונושא משרה בו הליכים בשל עבירה אשר מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה המנהל סבור כי בעל רישיון ספק הגז אינו ראוי לבצע פעולת ספק גז. נזכיר, כי "הליכים בשל עבירה" מוגדרים בהצעת החוק באופן רחב ביותר ("החל בפתיחה בחקירה על פי דין"). לעמדתנו מדובר בסעיף מרחיק לכת, המנוגד לעיקרון החפות במשפט הפלילי. בהתאם לכך יש לבטל את הסעיף, ולמצער לקבוע כי "הליכים בשל עבירה" יוגדרו כך שיהיה מדובר רק ממועד הגשת כתב אישום ואילך.
6. **סעיף 14(ב)(1) להצעת החוק**: סעיף זה קובע כי עובד רשות הכבאות או אדם אחר שמונה והוכשר לסייע לרשות הכבאות, המבצע עבודת גז במסגרת מילוי תפקידו ובהתאם לנוהלי רשות הכבאות, יהיה פטור מחובת קבלת רישיון עבודת גז. לעמדתנו חשוב להבהיר בנוסח הצעת החוק כי עובד זה יידרש לעבור הכשרה על-ידי מינהל הדלק והגז וכן לקבוע מהן עבודות הגז הספציפיות שאותן עובד רשות הכבאות רשאי יהיה לבצע ללא רישיון
7. **סעיף 14(ב)(2) להצעת החוק**: סעיף זה קובע כי מפקח המבצע עבודת גז במסגרת מילוי תפקידו לפי חוק זה יהיה גם הוא פטור מחובת קבלת רישיון עבודת גז. לעמדתנו גם כאן חשוב להבהיר בנוסח הצעת החוק כי מפקח זה יידרש לעבור הכשרה על-ידי מינהל הדלק והגז וכן לקבוע מהן עבודות הגז הספציפיות שאותן מפקח רשאי יהיה לבצע ללא רישיון.
8. **סעיף 15(א)(2) להצעת החוק**: לפי סעיף זה, המנהל רשאי לתת למבקש רישיון עבודת גז, אם "הוא לא הורשע בעבירה אשר מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה הוא אינו ראוי, לדעת המנהל, לבצע עבודת גז". לנוכח הסמכות הרחבה יחסית הניתנת למנהל מכוח סעיף זה, ההגדרה הרחבה של סוגי העבירות וההשפעה על חופש העיסוק של אותם יחידים שיבקשו לקבל רישיון עבודת גז, לעמדתנו נדרש לפרט באיזה סוגי עבירות מדובר בדיוק, ולא להותיר את הנושא לשיקול דעתו המוחלט של המנהל.
9. **סעיף 15(ד) להצעת החוק**: לפי סעיף זה, "המנהל רשאי לקבוע תנאים ברישיון עבודת גז". לעמדתנו חשוב להבהיר כי תנאים אלה יהיו שוויוניים ודומים, באופן שלא ייצר אפליה בין בעלי הרישיון (לדוג' הוספת הנוסח הבא: "לא ייקבע תנאי שונה לשני בעלי רישיונות לעבודת גז שאין שוני מהותי ביניהם, אלא באישור המנהל ומטעמים מיוחדים שיפורטו").
10. **סעיף 21 להצעת החוק**: בסעיף זה מתבקש לקבוע כי לשר האנרגיה תהיה סמכות לקביעת "אמות מידה לעניין הרמה הטיב והאיכות של השירותים שעל בעל רישיון ספק הגז" להעניק לצרכני הגז שלו. ראשית נציין,

כי חברות הגפ"מ חוסות תחת חוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981, ואף כלולות במסגרת רשימת העוסקים המנויה בתוספת השנייה לחוק ולפיכך כל רגולציה הקיימת לטובת צרכנים, וצרכני גז בפרט, חלה עליהם ממילא. לכן אין מקום לכפילויות או הכבדת הנטל הרגולטורי בנושא זה. בנוסף, המינוחים המפורטים בסעיף זה בהצעת החוק מאוד עמומים ומעניקים למעשה לשר האנרגיה סמכות רחבה מאוד לקביעת נושאים מסחריים במהותם שאנו סבורים שמן הראוי שהיו נכללים בחקיקה ספציפית ונפרדת ולא בחוק שבמהותו דן בנושאי בטיחות ורישוי.

11. **סעיף 23(א) להצעת החוק**: לפי סעיף זה תחול חובה על ספקי הגז להעביר למנהל דיווח על מתקני גז שאינם טעוני היתר – מכלים נייחים או מכלים מיטלטלים המחוברים למערכת גז מרכזית ("מרכזיות מיכלים"). לעמדתנו, יש להחיל את דרישת הדיווח על מיכלים נייחים **בלבד** ולא על מרכזיות מיכלים שכן מדובר בכמות דיווחים גבוהה מאוד והכבדה רגולטורית משמעותית לעומת המצב היום, שהצורך בה כלל אינו ברור.

12. **סעיף 23(ב) להצעת החוק**: בהתאם לסעיף זה תחול חובה על ספקי הגז לדווח למנהל אחת לחודש על מתקנים שאינם טעוני היתר את הפרטים המנויים בחלק ב' בתוספת הרביעית להצעת החוק. אנו סבורים ראשית, שתדירות דיווח של אחת לחודש אינה סבירה ומטילה הכבדה רגולטורית משמעותית על ספקי הגז. לכן אנו מבקשים לקבוע שדיווח כאמור יועבר אחת לשנה, שהנה תקופה סבירה; בנוסף, אנו סבורים שמאחר ותכלית הדיווח מקורו ברצון המשרד לקבל מידע הדרוש לו לצורך שמירה על שלום הציבור ובטיחותו, כי יש להעביר פרטים שאכן ממלאים תכלית זו. בכלל זה אין צורך בטיחותי בהעברת הפרטים הבאים המנויים בחלק ב' בתוספת הרביעית להצעת החוק: תאריך התקנה ראשוני של המתקן (ס"ק 4), תאריך בדיקה אחרונה (ס"ק 5), פרטי מעבדה מאושרת שבדקה את המתקן (ס"ק 6), פרטי המאייד (ס"ק 7), מספר סידורי שהיצרן הטביע על המיכל (ס"ק 8(ב)), שנת ייצור המיכל (ס"ק 8(ג)), דיווח על מספר המיכלים וקיבולתם (בליטרים) (ס"ק 9).

13. **סעיף 23(ג) להצעת החוק**: לפי סעיף זה, יהיה רשאי המנהל להעביר לרשות ציבורית, כהגדרתה, פרטים אודות מתקני הגז של ספקי הגז. לאור העובדה, שמדובר במידע מסחרי סודי של ספקי הגז וכן כי זליגתו לגורמים חיצוניים עלולה לפגוע בשלום הציבור, נבקש כי יובהר בנוסח הסעיף אלו נתונים יהיה המנהל רשאי להעביר לרשות הציבורית, כאשר להבנתנו מדובר בנתונים **ספציפיים** ביותר: כתובת מיתקן הגז, הכתובות אליהם מבוצעת אספקת הגז באמצעות מיתקן הגז, ומיתקני גז נוספים המחוברים אליו. בנוסף נדרש לעמדתנו לקבוע כי העברת המידע על-ידי המנהל לרשות הציבורית תהא כפופה למתן הודעה על כל מראש של 21 ימים לספק הגז. זאת, על-מנת לשמור על זכויותיו של ספק הגז ולאפשר לו מעקב בדבר העברת המידע.

14. **סעיף 24(ב) להצעת החוק**: הסעיף מחייב את ספקי הגז בשמירת תיעוד הנוגע לביצוע בדיקות תקופתיות למתקני גז טעון היתר למשך תקופה של שבע שנים. אנו סבורים שמאחר והתקן הישראלי מחייב ביצוע בדיקה תקופתית אחת **לחמש שנים** אין מקום לשמירת המידע בדבר הבדיקה הקודמת מעבר לתקופה זו או עד לבדיקה הבאה, לפי המוקדם.

15. **סעיף 25(א) להצעת החוק**: לפי סעיף זה, נדרש ספק הגז לבצע בדיקה ראשונית למיתקן הגז טרם ההספקה הראשונית של גז על ידו למיתקן הגז. נבקש כי יובהר שלא מדובר בבדיקת תקינות תקופתית, אלא בדיקה ראשונית המבוצעת בהתאם לטופס הנורמטיבי בלבד (נספח א' לחלק 4 של תקן 158).

16. **סעיף 25(ה) להצעת החוק**: במסגרת הסעיף מחויב ספק הגז לבצע "בדיקה של מיתקן גז לצריכה עצמית" גם במקרה בו התבקש לעשות כן "על ידי צרכן הגז או על ידי אדם אחר". אנו סבורים שיש לבצע בדיקה כאמור רק לבקשת צרכן הגז, שכן לא ברור מיהו אותו אדם אחר בעל הזכות לבקש את ביצוע הבדיקה, ומה הנימוק ההגיוני לתת בידו זכות שכזו.
17. **סעיף 25(ח) להצעת החוק**: לעניין משך שמירת התייעוד של בדיקות תקינות למתקן גז לצריכה עצמית ראו הערתנו בסעיף 14 לעיל.
18. **סעיף 26 להצעת החוק**: הסעיף מתייחס לחובה של ספק גז לנתק מתקן גז לצריכה עצמית במקרים המנויים בסעיף. לעמדתנו, הסעיף מתעלם מהעובדה הטכנית לפיה האפשרות לניתוק הגז על ידי ספק הגז קיימת אך ורק במערכת גז מרכזית ואינה קיימת במתקן של מיכלי גז פרטיים בבית הצרכן. יתרה מכך, בעוד שבמערכת גז מרכזית הגז במיכל הנייח (הצובר) הנו של ספק הגז, הרי שבמיכלי הגז בחצר ביתו של הצרכן מצוי גז ששולם מראש על ידי הצרכן ולספק אין כל יכולת לשלול ממנו את המשך צריכת הגז או לקחת את המיכל מהחצר ו/או לנתקו ובכלל זה אף להיכנס לחצריו ללא רשותו המפורשת של הצרכן. לפיכך, מבוקש שסעיף זה יחול על מערכת גז מרכזית בלבד. ככל ותיוותר החובה על ספק הגז, יש לקבוע לו סמכויות בדין בדבר כניסה לחצרים פרטיים לביצוע חובתו זו על מנת שכניסתו לא תחשב כהסגת גבול.
19. **סעיף 26(ה) להצעת החוק**: לפי הסעיף, בעל הרישיון יהיה פטור מחובת ניתוק הגז אם "לא הייתה לו גישה למיתקן הגז". נבקש להוסיף כי מדובר בהעדר גישה **סבירה** וכן לקבוע כי הפטור בסעיף זה יחול גם במקרה בו הצרכן לא אפשר לספק הגז לנתק את מיתקן הגז.
20. **סעיף 27 להצעת החוק**: לפי סעיף זה (ובכלל, כמפורט ב- **סימן ב'**: **ביצוע פעולת ספק גז באמצעות סוכן**), לשם ביצוע פעולת ספק גז באמצעות סוכן (כמקובל היום בכל החברות, במיוחד במגזר הערבי), יש לקבל לכך אישור ברישיון ספק הגז. נדרש לשנות את הסעיף כך שהמנהל יהיה רשאי לתת היתר כללי לבעל רישיון ספק גז לפעול באמצעות סוכנים, תוך קביעת תנאים כלליים לכך (בדומה לרשימה שבסעיף 28(א) להצעת החוק), כאשר **ספק הגז לא יידרש לקבל היתר או אישור עבור כל סוכן בנפרד, אלא רק לדווח על תחילת או סיום העבודה מולו למנהל**. ככל שתישאר החובה לקבל אישור של הסוכנים, יש להוסיף לוחות זמנים לתגובה מצד המנהל, ולקבוע הוראת ביניים בעניין סוכנים קיימים איתם עובד ספק הגז טרם כניסת החוק לתוקף.
21. **סעיף 28(א)(3) להצעת החוק**: סעיף 28 להצעת החוק מפרט את תנאים למתן היתר לביצוע פעולת ספק גז באמצעות סוכן. בכלל זה, בתת סעיף (א)(3), נדרש כי לסוכן ידע מקצועי וניסיון של **שלוש** שנים לפחות בביצוע פעולות ספק גז. לגישתנו מדובר בדרישה מכבידה יתר על המידה, ונבקש לקצר את התקופה **לשנתיים** בלבד.
22. **סעיף 30 להצעת החוק**: סעיף זה מפרט את החלת הוראות החוק על הסוכן. הסעיף מנוסח כך: **"ההוראות לפי חוק זה וכן הוראות חוק התקנים בקשר לגז או למיתקן גז, החלות לגבי בעל רישיון ספק גז, למעט החובות לפי סעיפים 23 ו-24, יחולו גם לגבי סוכן המבצע פעולת ספק גז מטעמו של בעל רישיון ספק גז, בשינויים המחוייבים..."** [ההדגשה אינה במקור]. נבקש לשנות את הנוסח כך שבמקום המילים "גם לגבי" יהיה כתוב

"רק על ה". משמעות השינוי הינה כי על הסוכן תושט האחריות לביצוע פעולותיו על פי החוק, ולא כפי שבנוסח הקיים "גם" על הסוכן. משמעות המילה "גם" לתפיסתנו הינה החלת אחריות על ספק הגז לפעולות הסוכן, וזאת במקום שהסוכן בלבד יישא באחריות לפעולותיו, וספק הגז יישא באחריות לקיום חובת הפיקוח על הסוכן, כפי שהיא קבועה בסעיף 31 להצעת החוק.

23. **סעיף 30(2) להצעת החוק**: סעיף קטן זה מתייחס ליכולתו של הסוכן לספק גז לצרכן של ספק הגז, ומחייב אותו למעשה לספק גז רק לצרכן שהתקשר בחוזה עם ספק הגז שבשמו פועל הסוכן, וזאת בניגוד ליכולתו של ספק הגז, כמפורט בסעיף 20 (ב) להצעת החוק, לספק גז לצרכן אף שאין לספק הגז חוזה עם צרכן הגז, ובלבד שנמסרה לצרכן הגז, בעת הספקת הגז, חשבונית שעליה מופיעים פרטי בעל הרישיון ופרטי צרכן הגז. נבקש כי אותה החרגה שישנה בהצעת החוק לספק הגז, תחול גם על הסוכן כך שהסוכן יוכל לספק גז לצרכן כאמור, ובלבד שימציא לצרכן חשבונית עם הפרטים הנדרשים בה.

24. **סעיף 31(ב)(1) להצעת החוק**: הסעיף מפרט את חובת פיקוח של בעל רישיון ספק גז על קיום ההוראות בידי סוכן. על פי הסעיף, בעל רישיון ספק גז נדרש לבצע ביקורות מקיפות אצל כל אחד מסוכניו מדי כל 6 חודשים. לעמדתנו מדובר בדרישה מרחיקת לכת ובלתי סבירה, ואנו מבקשים לשנות את תדירות הביקורות הללו לאחת לשנה. כמו כן, בתת סעיף (ד) נדרש בעל רישיון ספק הגז לוודא בביקורת כי לפחות 1% ממיתקני הגז לצריכה עצמית המשמשים צרכני גז שהסוכן מספק להם גז מטעם בעל הרישיון, נמצאו תקינים בבדיקה התקופתית האחרונה שבוצעה לגביהם. אנו נבקש להפחית את כמות המתקנים ל- 0.25% מסך המתקנים ולקבוע תקרה של לא יותר מ- 50 מתקנים לביקורת שכזו.

25. **סעיף 31(ד) להצעת החוק**: על פי הסעיף, בעל רישיון ספק גז ירשום את הפעולות שביצע במסגרת הביקורות אצל סוכניו ואת ממצאי ביקורות כאמור, וישמור את הרישום כאמור למשך חמש שנים לפחות. אנו סבורים כי מדובר בתקופה ארוכה מידי ושאינה מחוייבת במציאות. נבקש לקצר את התקופה לשנתיים בלבד.

26. **סעיף 35 להצעת החוק**: לפי שנאמר לנו בשיחה עם נציגי מינהל הגז, סעיף זה התייטר ויש למחוק אותו מהצעת החוק. בהתאם לכך נדרש לבצע שינויים בתוספת הראשונה א' להצעת החוק, כמפורט בסעיף 35 להלן.

27. **סעיף 38(א)(1) להצעת החוק**: הסעיף דן במקרים בהם רשאי המנהל להורות לספק גז או למחזיק במתקן גז על הפסקת שימוש במתקן גז ועל ריקון המתקן מגז ללא דיחוי גם במקרה בו מיתקן הגז הוא טעון היתר ולא ניתן לגביו היתר. לעמדתנו, הוראה כאמור צריכה להינתן לאחר מתן התראה מראש ובכתב על ידי המנהל ומתן אפשרות לפעול להוצאת היתר כאמור, וזאת על מנת למנוע אפשרות של פגיעה בלקוח הקצה בהפסקת שימוש במתקן הגז באופן מיידי וללא היערכות מראש.

28. **סעיף 38(ב) להצעת החוק**: הסעיף קובע כי המנהל לא יתן הוראה על הפסקת שימוש במתקן הגז, אלא לאחר שנתן למי שכלפיו מופנית ההוראה הזדמנות לטעון את טענותיו, אולם רשאי המנהל לתת הוראה לפי סעיף זה אף בטרם נתן למי שכלפיו מופנית ההוראה הזדמנות כאמור, אם היה לו יסוד סביר להניח כי מיתקן הגז מהווה סכנה ממשית ומיידיית לאדם או לרכוש, ובלבד שייתן למי שכלפיו מופנית ההוראה הזדמנות לטעון את טענותיו בהקדם האפשרי לאחר מתן ההוראה. לעמדתנו, ובשים לב לפגיעה האפשרית בהזדמנות של ספק הגז

לטעון את טענותיו, נדרש להוסיף התייחסות לכך שהוראה כאמור, שניתנה ללא שמיעה של ספק הגז או בעל מתקן הגז, תהיה בטלה בכל מקרה תוך תקופה של 14-21 ימים.

29. **סעיף 39(ב) להצעת החוק**: הסעיף דן בסמכות המנהל להורות למי שמבצע עבודת גז שביצועה אינו טעון רישיון עבודות גז להפסיק לבצע עבודות כאמור, אם מבצע עבודת הגז הפר הוראה מהוראות חוק זה. במסגרת הסעיף האמור נקבע כי המנהל לא ייתן הוראה לפי סעיף זה, אלא לאחר שנתן למי שכלפיו מופנית ההוראה הזדמנות לטעון את טענותיו, אולם רשאי המנהל לתת הוראה לפי סעיף זה אף בטרם ניתנה למי שכלפיו מופנית ההוראה הזדמנות כאמור, אם היה לו יסוד סביר להניח כי בשל פעילותו נפגע אדם או נגרם נזק חמור לרכוש, ובלבד שייתן למי שכלפיו מופנית ההוראה הזדמנות לטעון את טענותיו בהקדם האפשרי לאחר מתן ההוראה. לעמדתנו, ובשים לב לפגיעה האפשרית בהזדמנות של ספק הגז לטעון את טענותיו, נדרש להוסיף התייחסות לכך שהוראה כאמור, שניתנה ללא שמיעה של ספק הגז, תהיה בטלה בכל מקרה תוך תקופה של 14-21 ימים.

30. **סעיף 39(ג) להצעת החוק**: לעמדתנו, נדרש להוסיף להצעת החוק מנגנוני השגה סדורים על החלטות המנהל, כך שמי שרואה עצמו נפגע מהחלטות המנהל, יוכל לטעון ולהגיש השגה למנכ"ל משרד האנרגיה. דוגמא לאמור, ניתן למצוא בהצעת חוק ההסדרים בנושא חקיקה סביבתית שהסדיר את נושא ההשגה בתחום האמור. כיום, כל הסמכויות בהצעת החוק מופקדות בידי רשות מוסמכת המורכבת מאדם אחד ("המנהל"), ללא קביעת אמות מידה להפעלת שיקול הדעת, ללא פיקוח ובקרה מנהליים מובניים (דוגמת מועצת הגז הטבעי בתחום הגז הטבעי), וללא ביקורת הבוחנת את שיקול הדעת לגופו טרם פניה לערכאות משפטיות.

31. **סעיף 40(ב)(2) להצעת החוק**: הסעיף דן בסמכויות הפיקוח והאכיפה של המשרד באמצעות מתן סמכויות למפקחים שממונים מטעם המשרד. לעמדתנו, אין די בקביעה כללית כי המפקח קיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיינתנו לו לפי הפרק הדין בכך, אלא נדרש לציין באופן ספציפי כי מפקח שימונה יהיה בעל הכשרה בתחום עבודות הגז והתקינה הרלוונטית. זאת, לאור הסמכויות הרחבות שקיימות למפקח לפי הצעת החוק ובמציאות היומיומית.

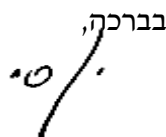
32. **סעיף 40(ב)(3) להצעת החוק**: נדרש לפרט כבר בהצעת החוק מהם תנאי הכשירות הנוספים הנדרשים ממפקח המשרד.

33. **סעיף 41(2) להצעת החוק**: הסעיף דן בסמכויות הפיקוח הנרחבות הנתונות למפקח מטעם המשרד לרבות האפשרות לדרוש מכל אדם למסור לו כל ידיעה או מסמך שיש בהם כדי להבטיח את ביצוע הוראות החוק. אנו סבורים כי מדובר בדרישה כוללת, רחבה, מכבידה ושאינה מידתית, ויש לסייגה כך שרק מסמכים המצויים בחזקתו של אותו אדם יועברו למפקח בהתאם לסמכויות הקנויות לו.

34. **סעיף 41(4) להצעת החוק**: לשם פיקוח על ביצוע הוראות החוק, מוצע לאפשר למפקח להיכנס לכל מקום שיש לו יסוד להניח כי נמצא בו מתקן גז. מוצע לסייג את הנוסח כך שהמפקח יהיה רשאי להיכנס לכל מקום שיש לו יסוד סביר להניח כי נמצא בו מתקן גז (זאת בדומה לסמכויות המוענקות במסגרת פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969).

35. **תוספת ראשונה א' להצעת החוק:** דנה באחסון גז שאינו טעון היתר. במסגרת תת סעיף 3 נקבע כי אחסון של לא יותר משני מכלים מיטלטלים שאינם מכלי מחנאות, שלא מחוברים למיתקן גז, אינו טעון היתר. נבקש לאפשר הגדלת אחסון מיכלים תוך התאמת הכמויות לאחסון לפי סוגי צרכנים (פרטיים, מסחריים) ולפי נפח מרכזיה. זאת, הן כדי לתת מענה לצרכים תפעוליים/טכניים של צרכני גז מסחריים והן על-מנת לטפל במקרים בהם מתבצעת החלפת ספק גז במערכת גז הכוללת יותר משני מכלים מיטלטלים.

36. **תוספת ראשונה ב' להצעת החוק:** דנה בהובלת גז הפטורה מרישיון ספק גז וקובעת, בין היתר, כי הובלת גז הפטורה מרישיון ספק גז היא גם בקשר לצרכן גז שאינו צרכן גז ביתי המוביל לצורך עיסוקו לא יותר משני מכלים מיטלטלים. נבקש להוסיף לאחר המילים "צרכן גז שאינו צרכן גז ביתי" גם את ההגדרה הבאה: "או בעל רישיון לעבודות גז שעיסוקו נעשה עבור ספק הגז", וזאת על מנת לאפשר גם לטכנאי גז (בעל רישיון והסכמה המודעת להוראות הדין) להוביל כמות כאמור. זאת ועוד אנו סבורים שיש צורך להתאים את הכמות המצוינת בהצעת החוק דנא "לא יותר משני מכלים מיטלטלים" לאמור בתוספת השנייה לתקנות שירותי הובלה, תשס"א-2001 שם נקבע שמותר להוביל עד 200 ליטרים ברכב שאין בו רישיון הובלה, דהיינו 2 מיכלי גז 48 קילו או 8 מיכלי גז של 12 קילו, דבר המבוצע היום למשל באמצעות זפתים, קייטרינג וכיוצ"ב ללא היתר חומ"ס.

בברכה,

יוסי אריה, מנכ"ל

המכון הישראלי לאנרגיה ולסביבה

העתקים:

ח"כ יעקב מרגי, יו"ר ועדת הכלכלה של הכנסת
מר אילן בנימין, מנהל ענייני הבטיחות בגז, מינהל הדלק והגז
עו"ד גל נוי אפרת, לשכה משפטית משרד האנרגיה
מר ניר קנטור, מנהל איגוד הכימיה והפרמצבטיקה בהתאחדות התעשיינים